

Zaaknummer 2011-T407

27 februari 2015

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsoptvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de nieuwe Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

[naam],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. M.J.A. Nijssen.

1. De procedure

Op 29 oktober 2014 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klacht van klager tegen aangeklaagde broeder [naam].

De KLAC heeft de Overste van de Congregatie van de Priesters van het Heilig Hart van Jezus geadviseerd de klacht niet gegrond te verklaren.

Mr. M.J.A. Nijssen heeft bij brief van 14 november 2014 (ingekomen op 18 november 2014) namens klager een bezwaarschrift ingediend tegen het advies van de KLAC van 29 oktober 2014.

Mr. R.P. Baetens, heeft bij brief van 25 november 2014 (ingekomen 26 november 2014) namens de Congregatie van de Priesters van het Heilig Hart van Jezus gereageerd op het bezwaarschrift.

Op 23 januari 2015 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

Klager stelt zich op het standpunt dat er algemene beginselen van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht zijn genomen. Daartoe is - kort weergegeven - aangevoerd:

- a) Klager is van mening dat de KLAC niet tot het door haar uitgebrachte advies in zijn zaak heeft kunnen komen zonder dat de klacht van de heer [naam] tegen aangeklaagde door de KLAC inhoudelijk is behandeld en daarin advies is uitgebracht.
- b) Klager is voorts van mening dat het door de KLAC uitgebrachte advies niet voldoende is gemotiveerd dat uit de verklaring van de heer [naam] zou blijken dat aangeklaagde geen geweldpleger zou zijn, hetgeen haaks op het verhaal van klager zou staan, en om die reden het advies heeft uitgebracht om zijn klacht niet gegrond te verklaren.

3. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de Procedure kan tegen een advies van de KLAC door de klager schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer overweegt ten aanzien van hetgeen door de klager is aangevoerd het volgende:

Ten aanzien van a)

De Procedure schrijft niet voor dat de KLAC eerst de ene klacht tegen een aangeklaagde dient te behandelen en daarin advies dient uit te brengen alvorens in een andere klacht tegen dezelfde aangeklaagde een advies uit te kunnen brengen. Er is dan ook wat betreft deze gang van zaken geen sprake van schending van een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling.

Ten aanzien van b)

De toetsing in een bezwaarprocedure is beperkt tot de vraag of een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. De bezwaarmogelijkheid tegen een advies is dus niet bedoeld als een mogelijkheid om in bezwaar dezelfde klacht opnieuw te behandelen. Zij kan evenmin leiden tot een integrale herbeoordeling van de door de behandelend kamer gegeven overwegingen met betrekking tot de feiten en omstandigheden die haar tot het oordeel hebben geleid dat al of niet aannemelijk is dat er seksueel misbruik heeft plaatsgevonden. De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan dan ook slechts marginaal zijn. Het oordeel over de waardering van het aan de behandelend kamer voorgelegde bewijs is evenzeer aan die kamer voorbehouden. De vraag waar het hier derhalve om gaat is of gezegd moet worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot het door haar uitgebrachte advies heeft kunnen komen.

Hetgeen de behandelend kamer met betrekking tot het formulier “toestemming gebruik melding / klacht als steunbewijs” van de heer [naam] met zaaknummer 2012-T740 (6) om als steunbewijs te kunnen dienen (onder punt 4.5. van haar advies) heeft overwogen kan de toetsing van de bijzondere kamer doorstaan. De behandelend kamer heeft haar oordeel toereikend en op inzichtelijke wijze gemotiveerd. Niet gezegd kan worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot haar in het advies neergelegde oordeel over de waarde van het aan haar voorgelegde bewijs heeft kunnen komen.

De bijzondere kamer komt, gelet op het vorenstaande, tot de slotsom dat geen sprake is van schending van enig beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling.

De bijzondere kamer zal het bezwaar dan ook niet gegrond verklaren.

4. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 27 februari 2015 door mr. G.A.M. Stevens, voorzitter, mevrouw M.D.J. van Reenen-Stroebel en mr. H.J. Schepen, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.